

„Pozvanie priateľa mi zmenilo život“

„Moji rodičia a sestra sú evanjelikálni kresťania. Aj ja som bol väčšinu života evanjelikálnym kresťanom. Až do chvíle, keď mi pozvanie môjho priateľa zmenilo život.“ Elias, študent filozofie v Mexico City, rozpráva o ceste svojho obrátenia.

13.09.2022

Volám sa Elias. Narodil som sa 30. októbra 1999 v Mexico City, v dome, kde vždy vládla láska, náklonnosť a

sloboda. Moji rodičia nás s mladšou sestrou vždy povzbudzovali, aby sme išli svojou cestou, aby sme si našli vlastnú cestu v živote.

V roku 2018 som začal študovať filozofiu na univerzite. Tam som stretol Manuela, ktorý je teraz mojím dobrým priateľom. Jedného dňa ma Manuel pozval na večeru do Panamerickej univerzitnej rezidencie, ktorú spravuje Opus Dei. Pamätám si, že som sa tam dobre bavil, ale z rôznych dôvodov som sa tam viac nevrátil. Po nejakom čase ma Manuel pozval na krúžok – tak sa v Opus Dei nazývajú stretnutia zamerané na kresťanskú formáciu. Nebol som katolík a moji priatelia to vedeli. Manuel sa však rozhodol túto skutočnosť prehliadnuť, alebo na to z milosti Ducha Svätého zabudol. Začal som do rezidencie chodiť častejšie, a tak som spoznával katolícku cirkev a objavoval spiritualitu Opus Dei. Myslím, že nič z toho by sa nestalo –

alebo by sa to udialo nejakým iným spôsobom – keby nebolo Manuelovho pozvania.

Niekoľko rokov pred vyššie opísanými udalosťami som zvažoval možnosť konverzie na katolicizmus. Časť mojej širšej rodiny je katolícka, a tak som sa občas zúčastňoval na krstoch, svadbách, prvých svätých prijímaniach... Taktiež, keď som cestoval do zahraničia, veľa voľného času som trávil spoznávaním kostolov. Pamätám si, ako na mňa zapôsobila krása obradov a chrámov. Práve cez estetiku, cez to viditeľné, som začal uvažovať o konverzii. Ale až keď som nastúpil na univerzitné štúdium, začal som sa touto myšlienkou zaoberať vážnejšie.

Po tom, čo som na Manuelovo pozvanie nejaký čas navštevoval krúžok a nadobudol viac katolíckych priateľov, uvedomil som si, že títo ľudia vidia svet a to, čo treba robiť,

viac-menej rovnako ako ja. Sú to ľudia, ktorí sa snažia každý deň chodiť na svätú omšu, vzdelávať sa vo viere, prejavovať skutočnú lásku svojim priateľom. A tak som dospel k záveru, že toto je pre mňa.

Samozrejme, ohľadom Cirkvi sa vynáralo veľa vecí, ktorým som dobre nerozumel. Obzvlášť ťažké bolo pre mňa pochopiť úlohu Panny Márie a svätých. Postupne som si uvedomil, že do značnej miery žijem aj naďalej rovnako ako predtým – snažil som sa milovať Boha a svojich blízkych – avšak vo vedomí, že sú pri mne milióny ľudí, ktorí sa snažili o to isté a ktorí teraz v nebi chcú to isté pre mňa: chcú, aby som bol šťastný. Bolo to podobné zisteniu, že teraz som súčasťou oveľa väčšej rodiny.

Krst, sväté prijímanie a sviatosť birmovania som prijal 3. októbra 2020 v Panamerickej univerzitnej rezidencii. Spolu s niekoľkými

priateľmi ma v ten deň sprevádzali moji rodičia, sestra a stará mama z matkinej strany. Bol to pre mňa veľmi dojemný deň.

Nedávno som požiadal o prijatie do Opus Dei ako supernumerár. Dnes môžem povedať, že za svoje povolanie vďačím svojim rodičom. Naučili ma milovať Boha a slúžiť ľuďom, ktorých stretávam. Vďaka nim som pochopil, že miesto v nebi si môžem vybojovať uprostred každodennosti, svojou prácou, trávením času s priateľmi... Uvedomujem si, že Boh už od začiatku myslel na všetko, čo potrebujem, aby som – ak chcem – mohol byť šťastný. Poslal ma do konkrétneho domova s konkrétnymi rodičmi. Dal mi mojich priateľov a môj spôsob života. Toto všetko formovalo môj vzťah s Ním a s druhými a priviedlo ma k objaveniu toho, k čomu ma volá: usilovať sa o svätosť v bežnom živote.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/pozvanie-
priatela-mi-zmenilo-zivot/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/pozvanie-priatela-mi-zmenilo-zivot/) (05.08.2025)